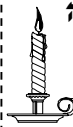

בס"ד ח' מר-חשון ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 16: 26
 צאת השבת - 17: 16
 רבנו תם - 17: 50
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1229
 @ במוצאי שבת "ברכת הלבנה".
 @ יום חמישי יג' חשון סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
 @ ביום שלישי יא' חשון הילולת רחל אימנו ע"ה.
 @ ניתן להקדיש את העלון לבריאות, ברכה והצלחה,
 פרנסה טובה, זיווג הגון ולהבדיל לעיני יקירכם.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ז"ל

פפטידיון: "למה תאמר"
 (ישעיה מ')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת לך-לך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20: 30

מלנייני הפרשה:

- ← עשרה ניסיונות שמתנסה אברהם אבינו.
- ← אברהם במצרים - מעשה אבות סימן לבנים עד היום הזה.
- ← ברית בין הבתרים ומעשה הגר וישמעאל.
- ← בריתו של אברהם אבינו - ושל ישמעאל בנו.
- ← "ויעתק משם אברהם מוקדם לבית אל ויט אהלה"
- ← "אהלה" כתיב (לשון נקבה, והקרי הוא "אהלו"), בתחילה נטה את אוהל אשתו ואחר כך את שלו (רש"י). דהיינו אברהם אבינו הקדים לבנות את אוהל אשתו, לפי שצריך לכבדה יותר מגופו.

① "ויאמר אברהם אל לוט... הפרד נא מעלי..."
 אדם הראשון פגם באכילה שאכל מעץ הדעת. נח פגם בשתיה, שנאמר: "וישת מן היין וישכר". ובני ישראל חטאו עם בנות מואב. וזה שאומרת הנשמה ליצר-הרע הפרד נ"א מעלי בשעת נפילת אפיס כי אני רוצה לתקן את שלש העבירות שנעשו עיי אכילה שתיה ואשה הרמוזים במלת אש"א. אמרו חז"ל על הפסוק "לדוד אליך ה' נפשי אשא"- נוטריקון: אכילה, שתיה, אשה.

② "ידוע תדע כי גר יהיה זרעך" (טו/יג)
 פסוק זה מספר על השעבוד של בניי במצרים, ואמרו חכמים שבפסוק זה רמוזים ששת התעניות הקבועות בשנה. ידוע - רמז לצום י בטבת.

תדע - רמז לתענית אסתר ולתשעה באב.
 כי - רמז ליום הכיפורים שחל ב' בתשרי.
 גר - רמז לצום גדליה בג' בתשרי.
 יהיה זרעך - רמז לתענית יז' בתמוז. (וקראת לשבת עונג)

③ "ויגזל ה' את פרעה גזלים גדולים"
 את פרעה לבדו בגדולים.
 יואת ביתו - נתן נגעים גם בביתו, אבל לא גדולים כשל פרעה, וזה למען יראו שהצדקת שר' לבדה נמלטת ויכירו שהכל היה בעבורה, למען ישובו מרישעים. (ספורנו)

④ "ואעשר לך גו' גדול"
 וואעשר לגו' גדול" סופי תיבות=כלי. שהוא ראשי תיבות - כהנים, לויים, ישראל. בכך רמז ה' יתברך לאברהם כי עתיד לצאת ממנו עם ישראל המחולק לכהנים, לויים וישראל ואשר עתיד לקבל את התורה שהיא 'כלי חמדה' - ורק אם ישמרו עם ישראל את התורה אזי יזכו להיות 'גוי גדול', גדול ברוחניות ובקרבתו לה' יתברך.

⑤ "ואברהם כבד מאיד במקנה בכסף ובזהב"
 מפרש הבן איש חי שאצל אברהם כל העשירות שלו היתה לו למכר כבד, אבל במצוות כתוב: "וירץ אברהם", בקלות ולא בכבוד.

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִים
כָּל הַנְּגָעִים אֲדָם רוּאָה, חוץ מִנְּגְעֵי עֶצְמוֹ = אֲדָם אֵינוֹ מוֹדֵעַ לְחֶסְרוֹנוֹתָיו.

דוגמה: פֶּאֶשֶׁר הַשָּׁר לְשַׁעֲבֵר דָּבָר עַל נֶגַע הַשְּׁחִיתוֹת, הִרְחַתִּי בִּינִי לְבִין עֶצְמִי: "כָּל הַנְּגָעִים אֲדָם רוּאָה, חוץ מִנְּגְעֵי עֶצְמוֹ".

מקור: כָּל הַנְּגָעִים אֲדָם רוּאָה, חוץ מִנְּגְעֵי עֶצְמוֹ [מִסְּכַת 'נְגָעִים' בְּסֵדֶר 'טְהוֹרוֹת'].

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

גיבור הורים חילוניים

כתב רבינו הרמב"ם (פ"ו מהל' ממרים):

"שִׁאֲפִלוּ הָיָה אָבִיו רָשָׁע וְבָעַל עֲבֻרוֹת, מִכְּבָדוֹ וּמִתְרָא מִמֶּנּוּ." מ כאן למדנו שלדעת הרמב"ם, אפילו אם ההורים הם רשעים ממש, אינם שומרים שבת, כשרות וטהרת המשפחה, יש לכבדם ולרוא מפניהם. וכל שכן כשמדובר בחילונים שבזמנינו, שרובם עושים מעשיהם מתוך חוסר הכרת נעימות וחשיבות תורתנו הקדושה, מפני שקבלו חינוך קלוקל מילדותם, ועקרו אותם מאותה הדת שאבותיהם מסרו את נפשם עליה במשך אלפי שנים.

דעת רבינו הטור:

אולם באמת שדברי הרמב"ם אינם מוסכמים. כי רבינו הטור כתב: "ולוי נראה, שכיוון שאביו רשע אינו חייב בכבודו". והביא ראייה לדבריו. וכדברי הטור פסקו כמה ראשונים.

הסבר דברי הרמב"ם:

לעומת זאת, הגאון רבי יעקב ברלין (מרבני פיורדא שבגרמניה לפני שלוש מאות שנה), כתב בשם רבינו יהונתן אייבשיץ, לבאר את שיטת הרמב"ם באופן מעניין:

מבואר בגמרא במסכת קידושין (מט:), "האומר לאישה, הרי את מקודשת לי על מנת שאני צדיק", אף על פי שהוא רשע, מקודשת מספק, שמא הרהר תשובה בלבו."

ולפי זה, מסביר הגאון רבי יעקב ברלין, יש להסביר את דברי הרמב"ם לגבי כיבוד הורים רשעים, כי הבן חייב לכבד את אביו, משום שיש לחשוש לכך שאולי האב הרהר תשובה בלבו, ואז נמצא שהאב אינו באמת רשע. ואמנם הרבה פוסקים חלקו על דברי הגאון רבי יהונתן אייבשיץ, משום שלדבריו אין החיוב לכבד את אביו הרשע אלא מספק, ומדברי הרמב"ם משמע שהוא בתורת דאי, וכתבו כמה וכמה הסברים אחרים לשיטת הרמב"ם.

הדין למעשה:

מרח השולחן ערוך פסק כדברי הרמב"ם בזה, שאפילו אם ההורים רשעים חייב לכבדם, וכן פסק להלכה מרח רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל ובפרט בדורותינו, שהשגחת השם יתברך אינה גלויה כמו בזמן שהיו הניסים מצויים, וצדיקי הדור היו מונהגים בהשגחה פרטית הנראית לעין כל, ובזמנינו נכרתה האמונה מדלת העם, והתנגות ה' היא בהסתר פנים, ולכן יש להתייחס אף להורים רשעים בכבוד, כדי שיתאהב שם שמים על ידיהם.

הורים שעווינים את בנם:

אולם הוסיף מרח רבינו זצ"ל וכתב, שכל זה הוא דווקא כשההורים אינם מפריעים לבניהם שזכו לחזור בתשובה, ומקוריים אותם על אומץ רוחם לחזור בתשובה, או לכל הפחות נשארים אדישים כלפיהם, אבל אם הם עווינים אותם על כך שחזרו בתשובה, וצוררים להם בגלל שנאתם לדת, הרי הם בכלל המינים והאפיקורסים שודאי אין לכבדם, ומנעם ה' מכבוד, ואם אפשר עדיף שהבן יפרד לגמרי מהורים כאלה ויודר בעיר אחרת, כדי שלא יפגוש בהם. וכל זה יעשו אחר ישוב הדעת כראוי, והתייעצות עם אנשים תלמידי חכמים יראי שמים ונבונים, שיעורו אם אין זה הדרך הנכונה, לעזוב לגמרי את ההורים שגידלו את בנם במשך כל השנים, או אולי ניתן להסתפק במצב בו ההורים פוגשים את בנם רק לעיתים רחוקות.

ובכל מקרה, הן לפי דעת הטור, והן לפי דעת הרמב"ם, ואפילו באב שהוא עויין את בנו שחזרו בתשובה, מכל מקום אסור לצער את ההורים ולזלזל בהם. וכמו שאמרו בזהר הקדוש, שרחל אמנו לא זכתה לגדל את בנה יוסף, משום שציערה את אביה, לבן הארמי, בענין התרפים שגנבה ממנו.

מי שבנו סר מן הדרך:

ומי שחלילה וחס בנו או בתו סרו מן הדרך הישרה, לא ימהר לעזוב ולנתק אימת את הקשר, שברדך זו לא תצמח כל תועלת, אלא ישתדל לקרב את בנו או בתו כמה שיוכל, אולי יחזרו בתשובה שלימה, ואולי בניהם יחזרו בתשובה שלימה. וגם בזה יש להתייעץ עם תלמידי חכמים פקחים ובקיאים בחינוך שיעור באיזו דרך ישכון אור. וכבר איננו כמה מעשים בילדים שסרו לגמרי מן הדרך, והוריהם המשיכו להרעיף עליהם אהבה, ולבסוף הם לא בניהם, נעשו שומרי מצוות יראי שמים. והשם יתברך יחזיר את כל פושעי ישראל בתשובה שלימה. אמן.

מכל מלמד השכלתו

"והאמין בה' ויחשבה לו צדקה"

טייח עני הקשיב לדרשתו של רבי ישראל מסלנט על מעלתה של מדת הבטחון בה'. לאחר הדרשה ניגש הטייח אל רבי ישראל ובתום לב שאלו: "אם אבטח בה' שאקבל עשרת אלפים רובלים-אכן אקבלם?" "בודאי!" ענה רבי ישראל. "אני ערב לכך..."

עזב, אפוא הטייח את כל עבודותיו ושקע עצמו בבית המדרש. שם למד חומש ואמר תהלים, וכל כולו צפיה לעשרת אלפי הרובלים שיבואו... כך חלפו כמה שבועות והכסף בושש לבוא. מביתו של הטייח כלתה הפרוטה וילדיו רעבו ללחם. החליט האישי לפנות אל רבי ישראל ולברר מדוע לא נתקיימה עדיין ההבטחה. שמע רבי ישראל את דבריו והשיב כי מאמין הוא שהטייח אכן יקבל את הכסף, "ואולם" המשיך, "אם פקעה סבלנותך-מוכן אני לערוך חליפין עמך. אתן לך עתה חמשת אלפים רובלים ולכשתקבל את עשרת האלפים-תתן לי".

בשמחה רבה הסכים הטייח להצעה. ואז גער בו רבי ישראל: "אם מוכן אתה להחליף עשרת אלפי רובלים בחמשת אלפים. משמע, אין בך בטחון מלא שבאמת תקבלם."

"ואם אין לך בטחון-אל תצפה לקבלם.."

"אם מחוט ועד שרוך נעל"

במסכת חולין דף פט' מובאים דברי רבא שאמר: "בשכר שאמר אברהם אבינו: "אם מחוט ועד שרוך נעל", זכו בניו לשתי מצוות: לחוט של תכלת, ורצועה של תפילין."

מפרש רש"י את דברי הגמרא:

אברהם אבינו לא רצה לקחת מאבימלך מאומה, מפני שלא רצה ליהנות מן הגזל! משום כך, זכו בניו לשתי מצוות: ציצית ותפילין.

אומר ה"משך חכמה", שאולי מפני כך, אנו מקיימים את שתי המצוות הללו: ציצית ותפילין בתפילת שחרית, שנתקנה ע"י אברהם אבינו...

"ישירי אשת אברהם לא ילדה לו"

הגמרא (תענית ב.) מביאה מימרא בשם ר' יוחנן: "אמר רבי יוחנן: שלושה מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן: מפתח של גשמים, ומפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים. במערבא אמר: אף מפתח של פרנסה."

רבינו יעקב בעל הטורים מצא רמז נפלא (או"ח קיד) ארבעת הנושאים שנאמר בהם עניין מפתח הם ראשי תיבות מפת"ח הנמצא בידיו של הקב"ה:

1. מטר - גשמים
2. פרנסה
3. תחיה - תחיית המתים
4. חיה - לידת ילדים. ורמז הוא שהמפתח

"לך לך בוארצך"

קב"ה ציוה את אברהם לצאת מבית אביו ומארץ מולדתו שהיו מקום גילולים ומקום טומאה. הרמז במילה "לך" שהיא בגימטריא: **חמישים**. כנגד חמישים שערי טומאה שיצא מהם ויתקיים בו "לך" - **שיזכה לחמישים שערי בינה**.

לכבוד שבת קודש

סיפר הגאון רבי ראובן אלבו שליט"א על התמימות שהביאה לתוצאה מפעימה.

מעשה באדם, שלא היה כל כך שומר תורה ומצוות, שהזדמן לשיעור תורה ושמע מהרב שעל כל דבר שקונה לשבת יאמר: "לכבוד שבת קדש" לפי שהדיבור פועל הרבה בקדושה (משנ"ב בסימן רנ"ב), והוא קיבל על עצמו לנהוג כך.

ביום חמישי נכנס האיש לחנות וקנה מוצר לשבת.

כשהגביהו, קרא בקול רם: "לכבוד שבת קודש". האמת ניתנת להיאמר, שכל האנשים שעמדו לידו נבהלו, וגם הוא בעצמו התבייש, אך כל זאת לא מנע ממנו להמשיך בקבלה שקיבל על עצמו.

למחרת נכנס לחנות דגים גדולה בשוק, ולאחר שבחר דג שמו וטוב, הגביהו וקרא בקול רעש גדול: "לכבוד שבת קודש...". האנשים מסביבו הביטו בו בתמיהה, והוא לא ידע היכן לטמון את ראשו מרוב בושה.

הוא מיהר לשלם את הכסף ולעזוב את החנות.

ביום ראשון הזדמן שוב לאיזשהו שיעור תורה, ושמע את הרב – שאותו לא הכיר – אומר לציבור שדרך ארץ קדמה לתורה נאמר גם לגבי קיום מצוות, ועל האדם לקיים מצוות בצורה ניווחה, שלא תזיק לבריות, ושלא תגרום חילול השם.

כדוגמא לדברים, הביא הרב, שביום ששי האחרון, הוא היה בחנות דגים בשוק, ולפתע הגיע אדם לקנות דג, והחל לקרוא בקולי קולות: "לכבוד שבת קודש", בצורה שהבהילה מאד את הלקוחות שהיו בחנות.

הלה שמע את הדברים, ולבו התכווץ. הוא מיהר לביתו וסיפר לאשתו: "איך לך מושג איך הרב דיבר כנגדי בשיעור. אמנם אף אחד מהשומעים לא הבין שהכוונה אלי, ומכל מקום לפי דבריו לא עשיתי טוב, ואני אנה אני בא? בסך הכל התכוונתי לעשות מצוה."

האשה רצתה לנחמו ולעודד את רוחו, והחליטה לצאת אתו לטיול רגלי. בהיותם מהלכים בדרך, עברו ליד מסעדה של דגים, וריח הדגים התפשט לרחוב. היא ביקשה מבעלה להיכנס למסעדה ולהזמין להם מנה קטנה. דא עקא, הבעל מצא בכיסו שטר של עשרים שקלים, ותו לא. נכנס עם אשתו למסעדה וביקש מבעל המסעדה שיביא להם חתיכת דג קטנה – בשווי עשרים שקלים.

ישבו כאן, ובעוד דקות ספורות, אגיש לפניכם את המנה שביקשתם". כעבור כמה דקות הגיע בעל המסעדה ובידו מגש עמוס בדגים.

"הדגשתי לך מראש שאין לי יותר מעשרים שקל", קרא לעברו הבעל ההמום.

"תאכלו בהנאה, לבריאות, וכשתסיימו אספר לכם מדוע הגשתי לפניכם את המגש הזה". השיב לו בעל המסעדה.

לאחר שסיימו, החל הלה לספר:

"הייתי אדם מסורתי. השתדלתי לשמור שבת וללכת לתפילות. דא עקא, השקעת את ראשי בעסקים ואט אט עזבתי גם את המעט שקיימתי. התקיים בי מקרא שכתוב (דברים לב, טו): 'וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעָט...'

"והנה לאחרונה אשתי החלה לדבר על לבי לשוב לכל הפחות למה שִׁהיינו בתחילה, ולשמור שבת כראוי. ואני השבתי לה: 'אם הקב"ה ישלח לי סימן מן השמים – אקבל על עצמי לשמור שבת כראוי!'

"היות ויש לי מסעדת דגים, הלכתי ביום ששי האחרון לבדוק כמה חנויות דגים בשוק. נכנסתי לאחת מהחנויות, ולפתע נכנס לשם יהודי וקנה דג, וצעק בקול גדול: 'לכבוד שבת קודש'. הלקוחות אמנם נבהלו, אבל אני הבנתי את הסימן שהקב"ה שלח לי כבקשתי.

את השבת האחרונה כבר שמרתי כראוי.

"מיד שכנסת למסעדה זיהיתי אותך. אתה האיש שִׁלו אני חייב את חיילי בזכותך שבתי לשמור שבת כראוי, ובע"ה להוסיף ולהתחזק עוד ועוד!"

"מה הוא, אפוא, מגש דגים לעומת מה שאני חייב לך?" סיים בעל המסעדה את סיפורו.

תמים תהיה עם ה' אלוקיך. ה' אוהב את התמימות הזאת.

אותו יהודי תמים, שקיים את ההלכה ששמע מהרב הראשון בתמימות ובלי להתבייש, זכה לחזק יהודי אחר בשמירת שבת, וברית ידידות נרקמה בין השניים שהוסיפו לחזק זה את זה, ביתר שאת וביתר עז, לשמור תורה ומצוות.

ולגופה של הלכה, שאלו את אחד הפוסקים איך כדאי לנהוג? והוא השיב שכל אחד יעשה כראונו, יאמר בקול רם או בלחש, ובלבד שיכוון לבו לשמים. וכשכוונתו לשם שמים – מעשהו רצוי לפני בוראו, והשי"ת יצליח דרכו. (נערך מתוך הספר 'משכני')

"ולא תאמר אני העשירתי את אברם"

הקב"ה הביטחני לעושרי, שנאמר: ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה" (רש"י).

הניסיון הכי גדול של האדם, הביטחון בקב"ה.

מסופר שהבעש"ט נשלח ללמוד את מידת הביטחון מזקן אחד שהיה מוכסן באחד הכפרים. יום אחד נכנס באמצע הלילה שוטר ודפק במקל עבה שלוש דפיקות על השולחן והלך לו. שאל הבעש"ט את בעל הבית מה פשר הדפיקות? והוא ענה לו: זוהי התראה שעלי להביא היום לאדון את דמי החכירה שלו. אם אחרי שלוש התראות כאלו אין מביאים את הכסף, לוקח האדון בשבי את המוכסן ואת בני ביתו. שאלו הבעש"ט: "משלוותך ניכר כי הכסף בידך, אם כן, לך לפני הסעודה לשלם ואנו נמתין לך", ענה לו בעל הבית: "לפי שעה אין לי אפילו פרוטה אחת. אך מסתמא יזמין לי ה"י."

"הבה נסעד במנוחה שהרי יש לי עוד שלוש שעות".

כתום הסעודה בא השוטר בפעם השלישית ודפק על השולחן. בעל הבית נשאר שליו. ביחד ברכת המזון במתינות אחר כך לבש בגדי שבת ואמר: "עתה אלך לשלם".

שאלו הבעש"ט: "האם יש לך כבר את כל הכסף הדרוש?" השיב לו בעל הבית: "עדיין אין לי אף פרוטה, אבל בוודאי יזמין לי ה"י".

הלך בעל הבית לדרכו. הבעש"ט ותלמידיו התייצבו על המרססת לראות מה יקרה. לפתע ראו עגלה באה לקראת האיש. כשנפגשו החליפו ביניהם כמה מילים, והמשיכו איש לדרכו. אחרי זמן קצר נעצרה שוב העגלה.

הנוסע קרא לבעל הבית שיחזור אליו והושיט לעברו סכום כסף, כאשר קרבה העגלה אל המקום בו עמדו הבעש"ט ותלמידיו, הם שאלו את בעל העגלה: "מה היה לך עם בעה"ב?" השיב להם: "הצעתי לו עסק שאקנה ממנו את היי"ש שיעשה בחורף הבא. בתחילה לא השתווייתי אתו במקח. רק אחרי שראיתי כי מתעקש הוא, ועומד במקח והלך לדרכו, הוכרחתי לתת לו כמה שדרש.

ידעתי שהוא איש ישר ונאמן. רציתי להאריך עמו בדיבור אך הוא אמר שהוא ממהר לבית האדון לתת לו את דמי החכירה.

אמר הבעש"ט לתלמידיו: "ראו כמה גדול כח הביטחון".

רחל אימנו מגינה על עם ישראל

ב"י"א בחשוון בשנת אלפיים מאתים ושמונה שנים לבריאת העולם, נפטרה רחל אמנו ונקברה בדרך אפרתה היא בית לחם. רחל לא זכתה להיקבר במערת המכפלה יחד עם שאר האבות והאמהות משום שנפטרה בדרך בטרם עת ובגיל צעיר יחסית, בזמן לידת בנה השני בנימין.

במדרשי חז"ל מתוארת רחל גם כאישה אהובה וכאחות אוהבת וגם כדמות האם של האומה.

על רחל נאמר שהיתה צדקנית ויראת שמיים, עדינה ורגישה מסורה וותרנית- גם לאחר שאביה נתן ליעקב את אחותה לאה במקומה, לא מחתה והשלימה עם גורלה וברגישותה לאהבתה לאחותה היתה מוכנה לוותר, לפחות זמנית, על אהבת יעקב.

רחל מייצגת במקומות שונים את דמות האם המתפללת ומבקשת רחמים עבור בניה המצויים בצרה - עם ישראל ובדומה לשאר האימהות, גם מתוארת במדרשים כנביאה.

מדרשים רואים ברחל אמנו אם קדושה, אשר אלוהים כבכדו ובעצמו מנחם במילים: "מַנְעִי קוֹלְךָ מִכְּבִי, וְעֵינַיִךְ, מִדְּמָעָה: כִּי יֵשׁ שָׂרָר לַפְּעֻלָּתְךָ נְאֻם-ה', וְשָׁבוּ בָנִים, אֶל-יְשׁוּעָה לְאַחֲרֵיתֶךָ, נְאֻם-ה'; וְשָׁבוּ בָנִים, לְגִבּוֹלָם" (ירמיהו ל"א, טו)

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

תקשורת טובה בין הורים לילדים

באופן כללי אפשר לומר שהורים הרוצים שילדיהם ידברו צריכים פשוט לדבר. ילד לומד התנהגות בעיקר על ידי חיקוי. אפשר כל היום לחזור שוב ושוב על השאלה "איך היה היום?" ולקבל את אותה התשובה "כִּיף" וכל עוד אתם מסתפקים בתשובה הזו, זה מה שהם לומדים: שזו תשובה ושהיא מספקת.

"תקשורת" היא מילה גדולה ומאוד אופנתית. יש מי שיאמר ש"לדעת לתקשר" זו תכונה מולדת ואולי זה נכון, אך לא אכנס לוויכוח "תורשה וסביבה", זה נכון שילדים נולדים עם תכונות מולדות, הם נולדים גם עם "מזג" (טמפרמנט), אך יש גם זרמים בפסיכולוגיה המדברים על "טאבולה רסה" (ילדים נולדים "לוח חלק" וכל מה שהם זה תוצר של חינוך).

תהיה התיאוריה אשר תהיה, יש לכם, ההורים המחנכים, את היכולת הקסומה הזו להעניק לילדיכם את הכלים החשובים לחיים, הכל מתחיל במה שחשוב לכם ההורים כמחנכים, מה הם הערכים שעליהם ואליהם אתם רוצים לגדל את ילדיכם.

עש יערו וחמש שנים משרדים
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרבני יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' השרונים 3 רבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בעיה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות
לאפרים ורבהקא באבאי שתמו לעודה הרביעית בלויין וכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם יתמלאו משאלותם ליבם לטובה זכות המצוה שיתברכו באושר ופרנסה טובה ויררו נחת מיוצאי חלציהם. להבדיל לעיני גולשן בת יצחק ז"ל

ברכות ואיחולים
ליהודה רפאל ואיסנה דודי להולדת הבן. יהי רצון שיעלה במעלה התורה והיראה ויזליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ושנים ונחת ושלווה ליוסף ורחל דודי ונחת ליהודה ועממי דודי ולכל משפחת דאואן

סרכה והצלה
לרשימה יחודי בת לאה זכות ברומתה שתתברך בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות ותרווה נחת ושלווה מכל לילדי ולעיני יוסף עוד בן שלמה וסעידה ז"ל

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי שתמו לעודה הרביעית בלויין וכות מרן עובדיה יוסף צ"ל וכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת חדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעיני משה בן סולטן ז"ל

כל הישועות והברכות
לשישועת ז' בת שמעה שתמו לעודה הרביעית בלויין וכות מרן עובדיה יוסף צ"ל לרפואתה והצלחת כל ילדיה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה ונינייה ולרפואת לילית בת שושנה

סרכה והצלה
שיראל ג'אטה ומשפחתה הדר שלם ומשפחתה והצלחת איש-הי' והישיבה פנסי וכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו לאושר ושלווה, רפואה שלימה ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה
מאיר ויהודה אבוטבול על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות ונחת מיוצאי חלציהם "ברכת יצחק" ביבנה

סרכה והצלה
לתלמיד המצטיין דוד בסי נ"י מתלמוד תורה "אור דוד" לרגל זכייתו במקום הראשון במבחן "חזון עובדיה" הלכות ברכות שנערך בכולל "ברכת יצחק" ביבנה

כל הישועות והברכות
ליהודה ואריס נסימי שתמו לעודה הרביעית בלויין וכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם יתמלאו משאלותם ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו באושר ופרנסה טובה. ירוו נחת מיוצאי חלציהם. להבדיל לעיני ניסים נסימי בן יצחק ז"ל

סרכה והצלה
לאפרים וזרית קריאני שיזכו עוד השנה לזרע-קודש בר-קיימא, אושר ושלווה רפואה שלימה, פרנסה טובה, יתגשמו משאלות ליבם לטובה ונעימות

סרכה והצלה
הי"א ויהודית פנסי על הסייע לזיכוי הרבים שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה שיררו נחת מילדיהם, לרפואת אסתה חמו בת סטוקה

לעיני הצנוע והענו
ניסים נסימי בן יצחק ומפי ז"ל האזכרה תתקיים אי"ה ביום חמשי יג' חשוון 16:15 - מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית הכנסת "עזרא הסופר" יבנה ביום שישי בשעה 08:00 עליה לבית העלמין

לעיני הצנוע והענו
הרה"צ משה לוי בן רחל ז"ל יא' חשוון פקידת שנתו לעיני הצנועה והענו רחמה-בן-שימול בת סוליקה ז"ל יא' חשוון פקידת שנתה

לעיני הצנוע והענו
גולשן באבאי בת יצחק ומרים ז"ל יב' חשוון פקידת שנתה לעיני הצנועה והענו יוסף עוד בת שלמה וסעידה ז"ל יג' חשוון פקידת שנתו לעיני הצנוע והענו גדעון מדמון ז"ל בן בתיה שתחיה יא' חשוון פקידת שנתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרני בת גילה מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

לעיני צדיק ומבורך :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל גיאני יעקובי בת גולשן ז"ל נעימה מצליח בת חביבה ז"ל